

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 7677/2021
31.03.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез и Зорана Хацића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Владимир Драганов, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Страхиња Милић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 759/21 од 11.06.2021. године, у седници већа одржаној дана 31.03.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 759/21 од 11.06.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сомбору П 1186/18 од 03.03.2021. године, ставом првим изреке, тужбени захтев тужиоца је усвојен у целости. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу врати двоструки износ капаре у износу од 600 евра у динарској противвредности по званичном курсу НБС на дан исплате, са законском затезном каматом почев од 14.07.2018. године до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 122.937,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде па до исплате.

Пресудом Вишег суда у Сомбору Гж 759/21 од 11.06.2021. године, ставом првим изреке, жалба туженог је делимично усвојена и делимично одбијена, а пресуда Основног суда у Сомбору П 1186/18 од 03.03.2021. године преиначена, тако што је одбијен захтев тужиоца за исплату капаре преко износа од 300 евра у динарској противвредности до износа од 600 евра у динарској противвредности, као и захтев тужиоца за накнаду трошкова парничног поступка преко износа од 114.105,00 динара до износа од 122.937,00 динара са разликом припадајуће законске затезне камате на трошкове поступка, док је у преосталом побијаном усвајајућем непреиначеном делу одлуке о главној ствари и непреиначеном делу одлуке о трошковима поступка првостепена пресуда потврђена. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове жалбеног поступка у износу од 6.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11...18/20), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба ради накнаде штете поднета је 17.07.2018. године. Вредност предмета спора је износ од 70.832,00 динара, која вредност не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. То значи да је побијана другостепена пресуда донета у поступку у спору мале вредности из члана 468. став 1. ЗПП.

Чланом 468. став 1. ЗПП прописано је да су спорови мале вредности спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Чланом 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда (донете у поступку о спору мале вредности) није дозвољена ревизија. У овој врсти спора не примењује се одредба члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП о дозвољености ревизије у случају када је другостепени суд преиначио првостепену пресуду и одлучио о захтевима странака.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 413. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Весна Субић,с.р.**

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић